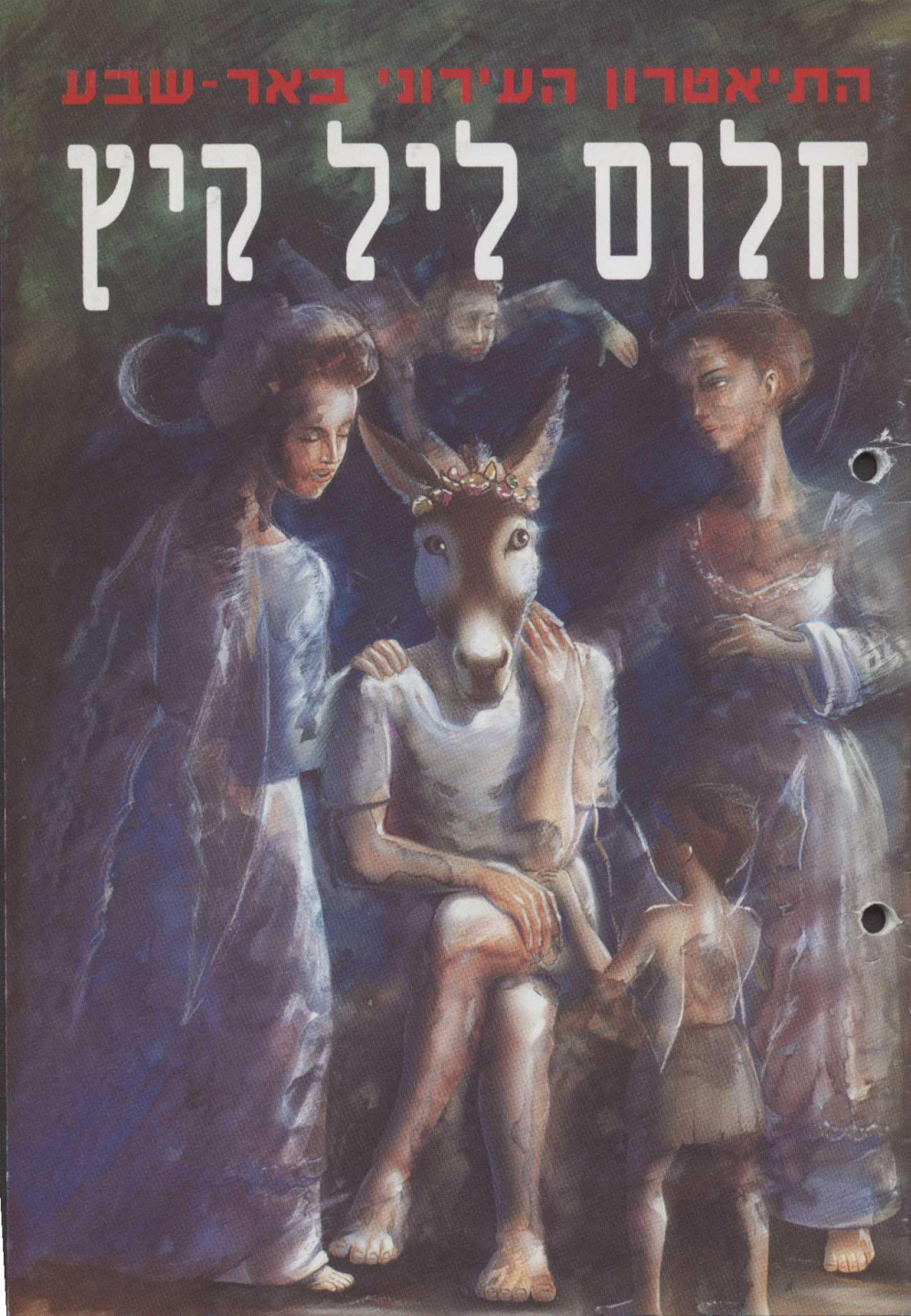

התיאטרון העירוני באר-שבע

חלום ליל קיץ

התיאטרון העירוני באר שבע

הנהלה ציבורית

פרופ' דן מאירשטיין - יו"ר ההנהלה

ריימונד אברג'יל

ד"ר מרינה וולפסון

משה זילברמן

אהרון ידלין

שרה ליסובסקי

מרגלית סטנדר

רפי פרידמן

ד"ר ניסים קזז

פרופ' ברכה רגר

מינהלה

מוזכרת התיאטרון - נעמי אלטר

מנהלת מכירות - דפנה הורביץ

יחסי ציבור - דליה רוזנפלד

מדור שכר - קרול בן-יוסף

מנהלת מח' מנויים וקופה - ליאורה אורן

קופאיות - ורד מאיר/עדי לברון

כתבנית - אמירה אגם

מנהלת חשבונות - יהודית שמש

מנהל יצור - יואב מהרבני

מנהל טכני - אבי קובני

מנהלי הצגות - שלמה לסרי/איציק קריספין

קניין - אושרי אורנשטיין

אחזקת בנין ותפאורה - דרור יובל

אחזקה - מרק פבזנר/גאל קופלין

נער שליח - קובי קליין

מנהל התיאטרון

גדי רול

מנהל אדמיניסטרטיבי

יהודה עינן

חשב התיאטרון

יצחק אביתר

במאי בית

עידו ריקלין

דרמטורג

דורי פרנס

צוות טכני

מנהל במה ראשי: משה הראל/אלי יוספי

מנהל במה: אלי עטיה

צוות טכני: אלי אזולאי/אריה לוצ'טו/מוטי ברהום/יורם

אלי/אורן חזן/רוני בלקר

חשמלאים: יצחק דוד זאדה/מריו לרמן/שמואל מור/שמעון

זרחי/אופיר ספיר/יניב דרוקר

סאונד: דרור כץ/חי כהן

מחסן תלבושות: ציונה לוי

מלבישות: סוזי כהן/אילנה כהן/מירי אסייג

פאנית: רעיסה פודולובה

מתפרה: משה מילשטיין

מנהלים בעבר:

גרי בילו - מייסד ומנהל התיאטרון בשנים 1973-1981

ציפי פינס - מנהלת התיאטרון בשנים 1981-1993

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:

משרד החינוך והתרבות

עיריית באר-שבע

ובסיוע קרן תרבות אמריקה-ישראל

התיאטרון העירוני באר-שבע

שד' זלמן שזר, טל. הקופה 07-238278

פקס: 07-237705

חלום ליל קיץ

עלון צ'יף

1/2

ובניצחון

בשם בנייה
12.11.95

מנהל הצגה: איציק קריספין
מנהל ייצור: יואב מהרבני
מנהל טכני: אבי קובני
עוזרות במאי: רותי גפן/רוני אלדע
עוזר תפאורה: עודד פרידמן (במבי)
עוזרת תלבושות: אילנה בן-ארי
מנהל במה: אלי עטיה
קניין ואביזרים: אושרי אורנשטיין
סאונד: דרור כץ/חי כהן
אחזקה: דרור יובל
תפעול הצגה: שמואל מור/יצחק דוד-זאדה
רקויזיטור: אלי אזולאי/רוני בלקר
מלבישות: מידי אסייג/סוזי כהן/אילנה כהן
פאות: רעיסה פודלובה
ביצוע תלבושות: מיכאלה עובד/ליל טל
תלבושות גברים: אופנת עוזי
כובעים: אידנה ווינברג
עיצוב התוכניה: סטודיו זאב אלדר
הפקת דפוס: נתיב הפקות - עוזי נתיב
צילומים: הרמתי/דורית רדט
בניית בריכה: חברת אגם
בניית תפאורה: איציק נופר
הפקה ועריכת תוכניה: דליה רוזנפלד

מאת: ויליאם שקספיר
נוסח עברי: ט. כרמי
בימוי: שחר סגל
תפאורה: אווה גרנוביץ
תלבושות: דידי גולן
מוסיקה: ארקדי דוכין
תאורה: חני ורדי
כוריאוגרפיה: אדיה בורשטיין
זיפה ודיבור: נגה יתומי-רביב
ניהול מוסיקלי: אבנר קנר

משתתפים (ע"פ סדר הופעתם):

- יוסי טולדו - פוק/פילוסטרטוס, שר הנשף בחצר תסאוס
- אשר צרפתי - תסאוס, דוכס אתונה/אוברון מלך הפיות
- שרה פון-שוורצה - הפוליטה, מלכת האמזונות, ארוסת תסאוס/טיטניה, מלכת הפיות
- אריאל פורמן - אגאוס, אבי הרמיה
- נורמן עיסא - דמטריוס
- ליאור אשכנזי - ליסנדר
- שרית וינוגרד - הרמיה, בתו של אגאוס, מאוהבת בליסנדר
- לני שחף - הלנה, מאוהבת בדמטריוס
- ערן בן-זאב - שגם, הנגר
- למה טרלובסקי - זיז, החרט
- חליפה נטור - פוח, מתקן המפוחים
- הוגו ירדן - פיף, החיט
- לופו ברקוביץ - זרבוב, הפחח
- גדי יגיל - ערב, האורג

בעלי המלאכה

רקדנים:

תמיר גלעד/מיקי באש, רות מוינסטר, סתיו פטר.

נגנים: אבנר קנר/אילן שס (פסנתר),
דנה בן-דוד (צ'לו), זינה סוחובוק (נבל)

תאריך הצגה ראשונה: 4.11.95
משך ההצגה: כשעתיים לא כולל הפסקה.

סיפור המחזה:

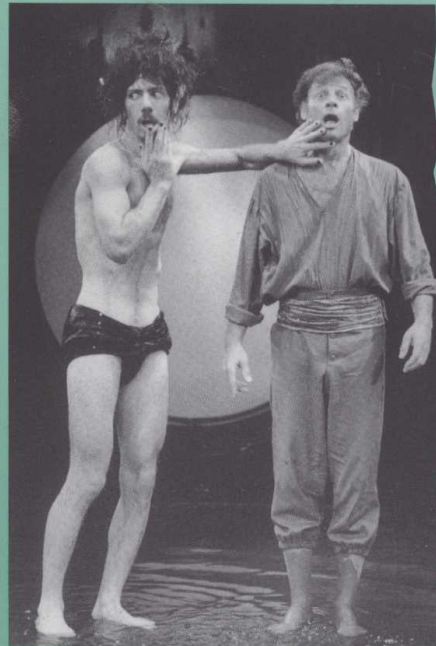
"חלום ליל קיץ" נפתח באתונה, בזמן ההכנות לחגיגת הכלולות של דוכס אתונה, תסאוס, וארוסתו היפוליטה, מלכת האמזונות.

אבל יש עוד זוגות באתונה, ואלה לא בדיוק חוגגים: הרמיה, נערה צעירה, אוהבת את ליסנדר (והוא – אותה); למרות שאביה יעד אותה לדמטריוס (שגם אוהב אותה); בעוד שהלנה, עוד נערה צעירה, מאוהבת עד שגעון באותו דמטריוס (שלא אוהב אותה). אביה של הרמיה זועם ומאיים לכלוא אותה במנזר או להוציא אותה להורג אם לא תציית לו. הרמיה ואהובה ליסנדר מחליטים לברוח בלילה אל היער שליד אתונה ולהינשא בחשאי. דמטריוס יוצא לרדוף אחר הרמיה הנמלטת, והלנה בעקבותיו. וכך יוצאים ארבעת הצעירים האלה באותו לילה אל היער. בשולי החגיגות, מתקיימת תחרות של הצגות. לשם כך מתארגנת לה להקה של בעלי מלאכה (נגר, פחח, אורג, חייט) המבקשת להעלות בפני הדוכס בליל כלולותיו את ההצגה שלהם, ומחשש פן אחרים יגנבו את הרעיונות המצויינים שלהם יוצאים בעלי המלאכה הללו לערוך את החזרה שלהם באותו לילה ביער.

לא שביער, באותו לילה, נקלעים כל בני התמותה האלה לעיצומה של מריבה בין אוברון מלך הפיות למלכתו גיטניה, מריבה שכל ממלכת הפיות וכל שוכני היער ויצוריו מעורבים בה.

אירועי הלילה החלומי-מסויט הזה הם עיקרה של הקומדיה שאנו מציגים הערב.

אהובים ואהובותיהן מתחלפים כמו בסחרחרת של עיוועים, תשוקות מוזרות ועל-טבעיות מתעוררות בהשפעת צמחים משכרים ושיקויי כשפים – ופוק, השדון הזדוני עושה דברו של אוברון, מנצח על המהומה. בסוף הלילה בא בוקר, ואת מקום התוהו-ובוהו של היער תופסים החוק והסדר של העיר. חוגגים את החתונה ומעלים את ההצגה, ונדמה כמעט שכל מה שהתחולל בליל אמש היה באמת רק חלום.

חמור ליל קיץ

"הקופידון יורה חיציו עיוור". המונולוג של הלנה – כמו רוב המחזה – עוסק באהבה ושגעון. האהבה "עיניה עצומות, ורק ליבה הוא ער". והתשוקה? טיטניה מתעוררת מחלומה, רואה מפלצת ומתאהבת בה. ליסנדר ודמטריוס בהתעוררם רואים גוף של נערה וחושקים בו. האם התשוקה עיוורת והאהבה רואה? קופידון העיוור, שבימי הביניים התקשר עם התגלמויות הרוע והחושך – לילה, בגידה וגורל מתעתע – מצטייר אחרת בזמן הרנסאנס. הוא רואה, אבל רק בלילה, כפי שכותב מארלו: "לילה אפל הוא יומו של קופידון".

החמור הוא בעל תפקיד מרכזי בחגיגות, קרנבלים ותהלוכות רחוב. בימי הביניים חגגו לא רק את "חגיגת השוטים" אלא גם את "חג החמור", ואז נערכו פרודיות וולגאריות על טקסי הכנסייה הקדושים. בימי החג האלה שהוקדשו לסכלות ושטות השתתפו הכמרים עצמם כראשי הטקס, והאירוע המרכזי היה "מיסה חמורית". הובילו ברוב הדר חמור אל תוך הכנסייה, ושם זימרו לפניו המנון מיוחד שנכתב עבור המאורע, ההמנון לחמור. התעלול של פוק, המצמיח לערב האורג ראש של חמור, מקורו כנראה במסורות העממיות האלה. אבל יש בו גם הד לטקס אוניברסלי אחר, שבו מכתירים איזה נקלה ובור למלך-נלעג של הקרנבל, ובתום תקופת מלכותו הקצרה הוא מודח בבושת פנים, בבוז ובעלבונות. ערב האורג מתעורר מחלומו כמו מלך מודח, לאחר ששיחק תפקיד של חמור בשעשוע של חצר מלכות. המפגש בין מלכת הפיות טיטניה והחמור הוא ראשית הקומדיה המודרנית, ליל הבכורה הגדול שלה.

"רומאו ויוליה" ו"חלום ליל קיץ" נכתבו בסמיכות. ההיסטוריה חוזרת על עצמה פעמיים, פעם אחת כטרגדיה, פעם אחת כפארסה. מותם "האכזרי ביותר" של רומאו ויוליה הופך בהצגה של בעלי המלאכה לקומדיה, אך זוהי קומדיה של "ששון ברוב יגון". הקומדיה העגומה הזאת מוצגת בחתונתנו של תסאוס על ידי ליצנים. רומאו לא יכול היה לגעת ביוליה כשיצאה למרפסת. בהצגה של בעלי המלאכה, החומה היא התרגום החמורי של תמונת המרפסת. גם סדרת ההתאבדויות חוזרת בשני המחזות.

המלים "מוות" ו"למות" מופיעות במחזה עשרים ושמונה פעמים. "רצח" ו"לרצוח" – שלוש עשרה פעמים. ב"חלום ליל קיץ", המוגדר על פי רוב כקומדיה עליזה של אהבה, מופיעה המלה "שמח" שש פעמים והמלה "אושר" אינה מופיעה כלל.

ההצגה של בעלי המלאכה. עכשיו חצות, ושלושת הזוגות משתוקקים לעלות על מיטתם. הם יוצאים מן הבמה בתהלוכה. הבמה ריקה לרגע. ואז מופיע פוק, מטעם שלטון הלילה.

"עתה ישאג אריה רעב,
זאב מול סהר יילל...
עתה לוחשת הגחלת,
ינשוף צורח, לב מחשיך...
פי הבור נפער דומם".

השורות הללו של פוק מתאימות יותר ללילה בו נרצח המלך דנקן ב"מקבת" מאשר לליל הכלולות של זוג מלכותי. זהו אותו לילה בו רומאו ויוליה, פירמוס ותיסבי, שמו קץ לחייהם, אותו לילה בו הרמיה כמעט רצחה את הלנה, ודמטריוס את ליסנדר.

פוק, כותב שייקספיר, אוחד בידו מטאטא. הוא אבק מן הבמה. יש בזה עצב מוזר ופולח. בדרך כלל מטאטאים חדרים אחרי מוות או לפני חתונה. יש בכך מין סמל של סוף ושל התחלת מעגל חדש.

תמיד תהיינה שתי גישות ל"חלום ליל קיץ", אחת קלילה ואחת קודרת. וגם אם נבחר בקלילה יותר, הבה לא נשכח את האפלה. העושר הדרמטי של הקומדיה המוזרה ביותר של שייקספיר נובע מכך שהיא מפיחה חיים חדשים במסורת ה"גיחוך הרציני".

הצירופים המתנגשים והסותרים מעולם לא הועלו באופן כה מופלא על הבמה. ■

מאת יאן קוט – מבקר ומסאי פולני חשוב, ספרו שקספיר בן זמננו היה מורה דרך לאנשי תיאטרון רבים בשנות ה-60.

עובדות

מיד אחרי שהשלים את "רומאו ויוליה" פנה שקספיר לכתובת "חלום ליל קיץ". המחזה נכתב במיוחד עבור אירוע: חגיגת החתונה של איש החצר ויליאם סטנלי עם ליילי דה-ויר, נכדתו של השר הראשי בחצר המלכה אליזבת. כוונתו הייתה לכתוב בידור-לחברה-גבוהה: עם תלבושות ססגוניות, הרבה מוסיקה ובדיחות. מכיוון שזה היה אירוע כמעט-מלכותי, התאפשר לשייקספיר לשלב משתתפים רבים מחוץ ללהקתו הקבועה. את תפקידי הפיות הפקיד בידי ילדים וחובבים, וחלקים גדולים מתפקידים אלה הושרו.

מתוך "ויליאם שיקספיר: סיפור חיים" מאת גארי או'קונור

בתקופת שייקספיר היה שגור הביטוי "טירוף של אמצע הקיץ". המחזה מתרחש בחג אמצע-הקיץ. זה היה זמן שבו רוחות הטבע, הן הנדיבות והן הזדוניות, יוצאות ומשוטטות בעולם. בגרמניה לפי המסורת זהו ליל המכשפות, בו הן מתכנסות על הר קירח לחוג את טקסיהן. ב"פאוסט" של גתה מתואר ליל מכשפות כזה, ובסופו מגיע טקס "החתונה המפוארת של אוברון וטיטניה".

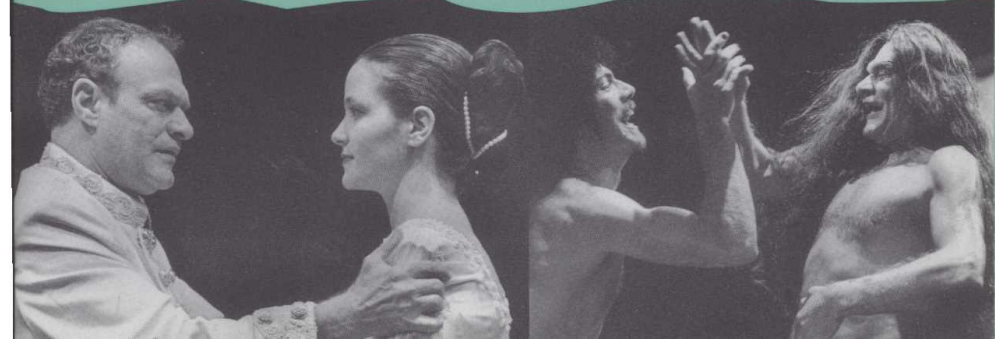
נורתופ פריי - על "ליל אמצע הקיץ"

שאלה: איך היית מגדיר את יחסך לשיקספיר?
תשובה: אני אינני מתעניין בהיסטוריה וגם לא ב"תרבות". זה לא אומר לי כלום. מה שמעניין אותי הוא שקיימים ערוצים דרכם אנחנו מסוגלים לבוא במגע, ולו רק לרגע, עם מציאות תמציתית ומרוכזת יותר, עם אמות מידה גבוהות יותר. משום כך, שיקספיר עבורי אינו שייך לעבר. אם הוא אמיתי, הוא אמיתי עכשיו.

בעיני, זה כמו פחם. אם מתחשק לך להתעמק בזה, תוכל לחקור ולהתחקות אחרי כל תהליכי הפחם ותולדותיו מהיערות הקדמונים ודרך מעמקי האדמה וכו'. אבל המשמעות של פיסת פחם עבורנו היום מתחילה ונגמרת ביישומו, כשהוא מעניק לנו את האור והחום שאנו מבקשים. וזהו שייקספיר בשבילי. שיקספיר הוא פיסת פחם בוער. אני יכול לכתוב ספרים או הרצאות על מקורו של הפחם - אבל אני באמת מתעניין בפחם בערב קר, כשאני זקוק לחימום ואני שם אותו בתוך האש, והוא ממלא את ייעודו. ב"חלום ליל קיץ", למשל, שאלנו את עצמנו שוב ושוב: מה זה קסם, מה המשמעות המציאותית של כשופי-פיות בתוך ההצגה? לא בתור מוסכמה מובנת-מאליה, אלא בדבר שיש בו תוקף של מציאות חיה. המלה "פיה" מלאה במטענים והקשרים; בעיקר היא מלאה באסוציאציות מתות. אבל עמוק-עמוק, רחוק-רחוק, רוחשים בתוכה מושגים ורעיונות חיים ונושמים. אם אני מצליח לגעת בהם, אז הפחם בוער עכשיו.

מתוך ראיון עם פיטר ברוק

יוצרים

מחזאי: ויליאם שקספיר

ויליאם שקספיר נולד ב-1564 בעיירה סטרטפורד באנגליה. כבנו של אזרח חשוב ועשיר רכש השכלתו בבית-ספר שתוכנית למודיו הקלאסית כללה לימודי השפה הלטינית וספרותה. לאחר שנשא אישה והקים לו בית, נדד ללונדון ועבד שם כשחקן ומחזאי. בשנים 1594-1592 כשנסגרו תיאטרוני לונדון, עקב מגיפה שפרצה בעיר, רכש לו פופולריות ותהילה כמשורר. למרות שהכתובה עבור התיאטרון נחשבה בזמנו נחותה לעומת השירה בחר להמשיך ולכתוב מחזות. אולם כרבים מבני דורו המשיך והתמיד בכתובת סונטות (אשר לא טרח להוציאן לאור). בשנת 1594 הצטרף ללהקת הלוד צ'מברלין והיה חבר בה כשחקן ומחזאי כ-16 שנה. זו היתה תקופת פריחה אמנותית לשקספיר וללהקה, שהציגה מספר רב של מחזות בפני המלכה אליזבת. כשפג תוקפו של החוזה על הקרקע עליה עמד בנין התיאטרון, התאגדו מספר מחברי הלהקה ושקספיר ביניהם והצליחו להקים תיאטרון חדש - תיאטרון "גלוב".

בשנת 1603 קיבלה הלהקה את חסותו של המלך ג'יימס הראשון והפכה ללהקה הראשית בלונדון. כעשר שנים היה המחזאי הפופולרי ביותר של תקופתו. עבודתו ואישיותו זכו להערכה ואהדה רבה. כשנשרף התיאטרון, ניתק קשריו עם הלהקה וחזר להשתקע בסטרטפורד. נפטר ב-1616 ונקבר בעיר הולדתו.

ויליאם שקספיר מגלם באישיותו את פריחתה של הדרמה הרנסנסית האנגלית.

הוא פירנס את הבמה האנגלית במחזות מג'אנרים שונים: קומדיות עסיסיות, רומנטיות ומפוכחות כאחד. מחזות היסטוריים בעלי חזון אנושי ופוליטי מעמיק, וטרגדיות החודרות אל נבכי התודעה האנושית. אומנותו, לא זו בלבד שהפכה סמל מייצג לתנופה התרבותית של דורו שלו אלא שהציגה דגם ומופת, שהדרמה האנגלית בפרט והדרמה העולמית בכלל, אינן יכולות להנתק ממנו מאז ועד היום.

תרגום: ט. כרמי

נולד בניו-יורק בשנת 1925. בוגר בית המדרש למורים והקולג' של "שיבה יוניברסיטי" בניו-יורק. שיריו הראשונים התפרסמו בבימות עבריות בניו-יורק. עלה ארצה בשנת 1947. למד ספרות באוניברסיטה העברית בירושלים. ספר שיריו הראשון "מום וחלום" הופיע בשנת 1951. בין ספריו: "אין פרחים שחורים", "שגל בירושלים", "הים האחרון", "נחש הנחושת", "האוניקורן מסתכל במראה", "דבר אחר", "התנצלות המחבר", "אל ארץ אחרת", "ליד אבן הטועים", "חצי תאוותי". לאחר מותו הופיע ספר ממבחר שיריו אותו סיים לערוך ימים אחדים לפני מותו - "ט. כרמי שירים 1951-1994".

הרבה לתרגם לתיאטרון מחזות קלאסיים ומודרניים. בין תרגומיו מחזות משל סופוקלס, רוסטן, פארקהאר, ג'רודו, גלדרוד, ברקט אלבי ואחרים. בין מחזותיו של שקספיר בתרגומו: "המלט", "אותלו", "מידה כנגד מידה" ו"חלום ליל קיץ" ו"מהומה רבה על לא דבר" שהועלו בתיאטרון באר-שבע.

במרצת השנים הורה באוניברסיטאות שונות בארה"ב בינהן: ייל, סטאנפורד, בראנדייס ניו-יורק כפרופסור אורח. משנת 1986 שימש כפרופסור אורח לספרות עברית בהיברו יוניון קולג' בירושלים.

זכה בפרס שלונסקי ('58) בפרס ברנר ('72) בפרס ניומן שלייד אוניברסיטת ניו-יורק ('82) במענק לשירה ותרגום מטעם קרן גוגנהיים בארה"ב ('78) ובעוד פרסים ספרותיים ומענקים בארץ ובח"ל.

בימוי: שחר סגל

בוגר בית הספר "בית-צבי" במגמת קולנוע. בשנים האחרונות עסק בבימוי סרטי קולנוע, מסעות פרסום פוליטיים ותוכניות טלוויזיה. זכה בפרסים רבים על פרסומות ותשדירי שרות והוא מבעלי חברת ההפקה הגדולה בארץ לסרטי פרסומת וטלוויזיה. כמו כן שיחק בסרטים "בלוז לחופש הגדול" ו"סיפורי תל-אביב". ביים בבית-צבי הצגות רבות בינהן: "הדה גבלר", "אדיפוס", "רומאו ויוליה", "תמונות מחיי נישואים" ועוד.

בתיאטרון באר-שבע ביים את ההצגה: "שרוף את זה" (בשיתוף בית-לסין) בהבימה: "שלוש אחיות", בחאן: "הקראקל".

תלבושות: דידי גולן

בוגרת בצלאל במגמה לעיצוב קרמי.

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות בתיאטרון החאן: "רופא בעל כורחו". בהבימה: "ליל העשרים", "ביבר הזכוכית", "פיצפונת ואנטון", "היפוליטוס", "מותו של סוכן", "נושים". בתיאטרון בית לסינ: "מיס דייזי". באופרה הישראלית: "המדיום". לתיאטרון באר-שבע עיצבה תלבושות להצגות: "קומדיה של טעויות", "הביצה", "שם המשחק", "מפיסטו", "מהומה רבה על לא דבר", "באופן יחסי", "מירנדולינה", "צייד המכשפות", "אנה פרנק", "קיץ ועשן", "נוכלים ואוהבים", "לחנך את ריטה", "סוחרי התהילה", "אשת האופה".

תפאורה: אוה גרנוביץ

למדה קולנוע בניו-סקול, ניו-יורק 1980. למדה תיאטרון באוניברסיטת לונד, שוודיה. עלתה לישראל בשנת 1982. למדה קולנוע וטלוויזיה באוניברסיטת תל-אביב. ארט דירקטורית בסרטי פרסומת עם שחר סגל ונירית ירון ('95-'96) כגון "קיווי", "קאסטרול", "תפוזינה", "ריצ'י", "כוכבית 42", "מי עדן", "סוני-כלבים", "מגנום", "וולה" ועוד. בתוכניות טלוויזיה כגון: "הכיתה המעופפת", "כדור פורח", "שעון קיץ", "יציאת חרום", "גינת ההפתעות" ועוד. זוכת פרס האוסקר הישראלי עבור עיצוב סיפורי ת"א, 91. פרס ראשון עבור פרסומת "וולה" '94.

מוסיקה: ארקדי דוכין

נולד ב-1963 ברוסיה הלבנה.

בילדותו נמשך אל עולם המוסיקה, וכבר בגיל 12 הצטרף ללהקה כנגן בס למרות שמעולם לא למד מוסיקה באופן מסודר.

בגיל 15 עלה עם משפחתו לישראל.

בתקופה זו החל לכתוב מוסיקה, ומאז כתב לחנים רבים לזמרים אחרים, ביניהם: נורית גלרון, שלומי שבת, אריק סיני ועוד. היה ממקימי להקת "החברים של נטשה", שתקליטה הראשון יצא ב-1988. ב-1990 יצא תקליטו "רוצה ויהיה" שכלל את שירי ויסוצקי.

ביחד עם להקת "החברים של נטשה" הוציא את התקליטים "שינויים בהרגלי הצריחה" "שירי אהבה" (1991) ו"רדיו בלה בלה" (1994).

כתב מוסיקה להצגות בתיאטרון החאן: "רושליימה", ו"החתונה" בבית-לסינ: "חמץ" בתיאטרון חיפה: "הדוד מקייפטאון" ולסרטים "שמחה חשמלית ושמה משה", ו"צלקת" (שזיכה אותו באוסקר הישראלי).

תאורה: חני ורדי

בוגרת החוג לתיאטרון במגמה לעיצוב תאורה באוניברסיטת תל-אביב.
עיצבה תאורה להצגות בתיאטרון הקאמרי, הבימה, בית-לסין, החאן, ילדים ונוער, האידי, הסמטה. כמו כן
עיצבה תאורה ללהקות מחול: הבלט הישראלי, גוונים במחול 93, סדנאות להקת בת-שבע. לאחרונה עיצבה
בהבימה: "שלוש אחיות". בקאמרי: "דבר מצחיק", "אוליאנה". בתיאטרון באר-שבע עיצבה תאורה להצגות:
"שאלה של גיאוגרפיה", "גיסתו של גולדין", "דון ז'ואן", "אנה פרנק", "בית המלאכה".

כוריאוגרפיה: אריה בורשטיין

רקדן ויוצר למחול ולתיאטרון. מלמד בסמינר הקיבוצים, בעל תואר שני במחול מארה"ב. הופיע בישראל, ארה"ב,
אירופה ויפן. רקד במופע הסולו "חייל בדיל על חוף ירושלים", בהופעות אימפרוביזציה וביצירות של אושיו
אמגסטו, יוצר הסנקאי-ג'וקו.

עיצב תנועה בהצגות בתיאטרון הבימה: "בחורים טובים", "הוא". בתיאטרון הקאמרי: "ריצ'רד השלישי",
"אוליאנה". בתיאטרון בית-לסין: "שח-מט", "פילומנה". בתיאטרון לילדים ולנוער: "צבע הפנינה" "מבוך".
בפסטיבל עכו 93: "משוררים לא יכתבו שירים".

דיבור ושפה: נגה יתומי-רביב

בוגרת מצטיינת של אוניברסיטת בן-גוריון ות"א - לשון עברית, מקרא ובלשנות שמית.
משנת 1988 מעצבת שפה ודיבור לשחקנים. בלשנית הבית בתיאטרון הבימה 95-92. מתמקדת בקשר בין הכתוב
לאמור ובין המדבר למדובר, בעיצוב דיבור וקול במיוחד בטקסטים קלאסיים. בתיאטרון באר-שבע אימנה את
שחקני ההצגה "כטוב בעיניכם" את שירי גולן בהצגה "קיץ ועשן", ושחקני "המתחזה".

ניהול מוסיקלי: אבנר קנר

למד באקדמיה למוסיקה באוניברסיטת תל-אביב.

כתב מוסיקה להצגות תיאטרון חיפה: "הטיול", "טסט לעיוורים" ו"אולם מס' 6". בתיאטרון הבימה: "מוסה
והפרעונית", "גן ריקי", "על עכברים ואנשים", "הגיגת חורף", "מותו של סוכן", "משחק כפול". תיאטרון החזית:
"החוג לדרמה" ו"העזתים". בנוה צדק: "סופמשחק", "שלאפ שטונדה". תיאטרון הספריה: "קערת העץ". בתיאטרון
האידי: "מירלה אפרת". בתיאטרון באר-שבע: "בית המלאכה".

כתב מוסיקה לסרטים: "מעגלים של שישבת", "סופו של מילטון לוי" ולדרמות לטלוויזיה.

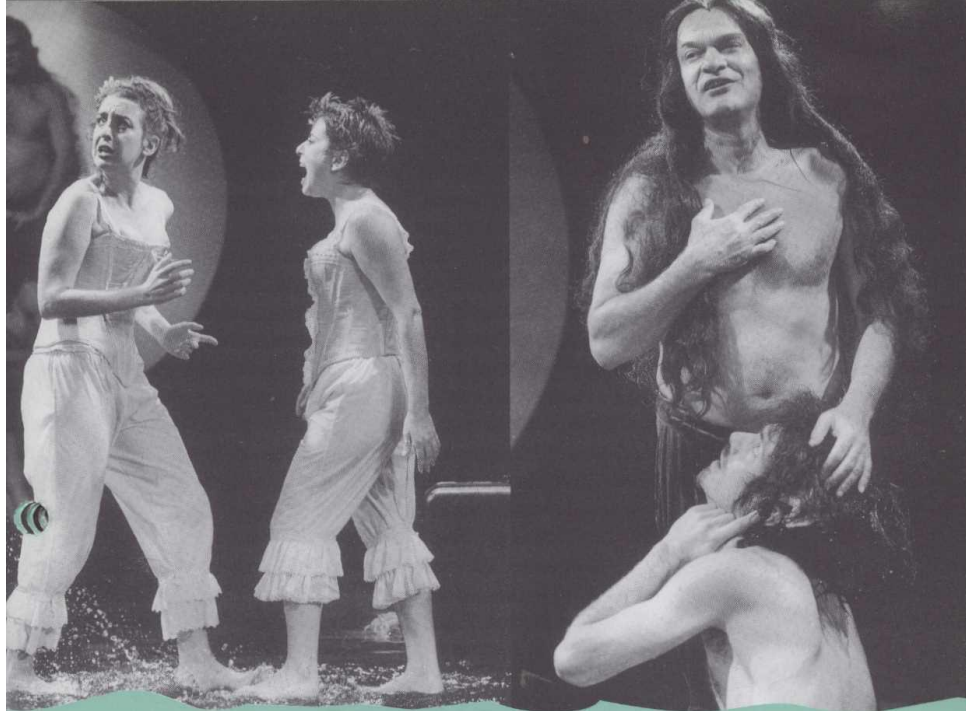
הלחין עיבוד והפיק תקליטים לאריק איינשטיין ארץ ישראל הישנה והטובה חלקים ב' וג'. פרמיירה - מזי כהן
ויואל לרנר. "הילד הזה הוא
אני" - יהודה אטלס. 14
אוקטבות עם יוני רכטר
ועוד.

הלחין לתקליטים של יהודית
רביץ, גדי גוב, נורית גלרון,
גלי עטרי ועוד.

זוכה פרס פסטיבל הצגות
ילדים בחיפה למוסיקה
להצגה "חלומות גנובים"
לשנת 94.

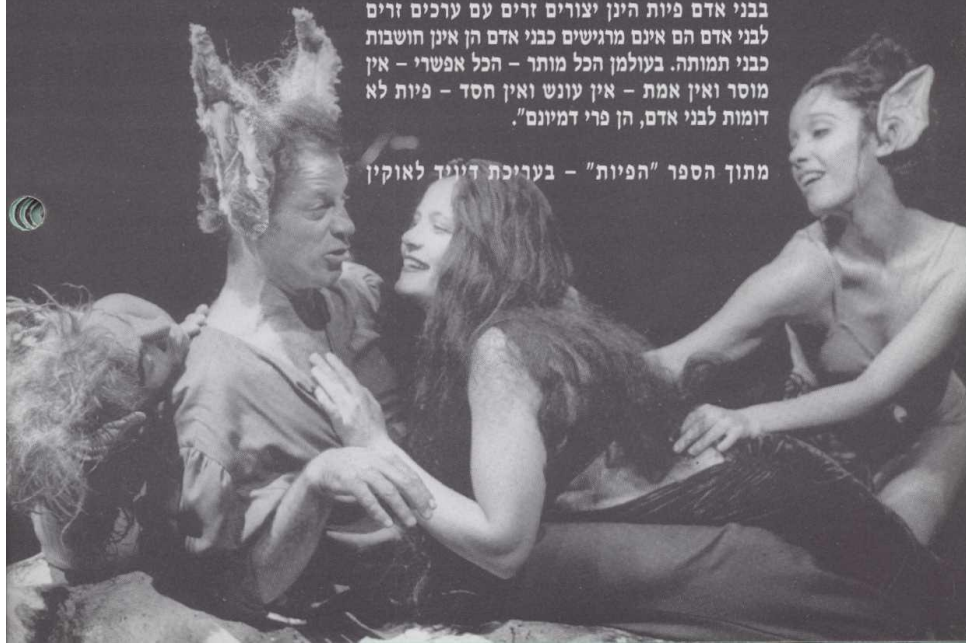
זוכה פרס אקו"ם למוסיקה
לתיאטרון לשנת 95.

"רצוי לזכור כי למרות שהפיות תלויות במידה רבה בבני אדם פיות הינן יצורים זרים עם ערכים זרים לבני אדם הם אינם מרגישים כבני אדם הן אינן חושבות כבני תמותה. בעולמן הכל מותר - הכל אפשרי - אין מוסר ואין אמת - אין עונש ואין חסד - פיות לא דומות לבני אדם, הן פרי דמיונם."

מתוך הספר "הפיות" - בעריכת דיניד לאוקין

שחקנים (לפי סדר א'-ב'):

ליאור אשכנזי - ליסנדר

בוגר ביה"ס למשחק בית צבי 94'. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגה "נוכלים ואוהבים" (תומאס אימואל). בהבימה: "נ.ב. החתול שלך מת", "תעלולי סקפן". משתתף בהצגת הבידור "רצח בסגנון חופשי". זוכה מילגת קרן שרת 94'.

ערן בן-זאב - שגם, הנגר

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב 88'. בתיאטרון חיפה השתתף בהצגה "חיי נישואין". בתיאטרון בטון: "פרודו" בבימויו של רוני פינקוביץ. בפסטיבל עכו: "המוזג" ו"ציונה לא תשאלי". כמו כן, הופיע בהצגות ילדים.

בתיאטרון החאן: "לוקאס הפחדן", "אהבת מוות" ו"מלון מינסק".

בתיאטרון באר-שבע: "נוכלים ואוהבים" (פוגאר), "המתחזה" (פדרו/משרת), "אשת האופה" (פטיגו).

בטלוויזיה הישראלית הופיע בדרמות: "כתר בראש", "שרה", "לחברים בלבד" ו"מקומון".

בסדרה "זהו זה" לקח חלק כשחקן אורח.

הגיש את התוכנית "חמש על האש" בערוץ הספורט בכבלים.

לופו ברקוביץ - זרובוב, הפחח

עלה ארצה מבוקרשט, רומניה, 1989. בין הצגותיו: "זה שחוטף סטירות" (המוכה), "המכשפה" (מכשפה), "דיאוג'נה הכלב" (דיאוג'נה) ועוד. כתב וביים את המחזות: על בחור ובחורה, "מא-לא-טרי" ו"ב-טו-ק-מו-רו". כתב את המחזות: "מחשבה דמעה וחיוך", "בין קפטן וסמוקינג", "ובכל זאת אהבה גדולה". בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: "הנסיכה והרועה", "מהומה רבה על לא דבר", "מפיסטו", "סיד" (מהנדס), "אשת האופה" (מאייפאר). בתיאטרון היידי: "המכשפה", "אוי פרנסה פרנסה", "מסעות בנימין השלישי", "אהבה בגרוש", "מיר'לה אפרת".

שרית וינוגרד - הרמיה

השתתפה בצעירי ת"א 86-89'. בוגרת ביה"ס למשחק בית-צבי 92'.

זוכת מילגת קרן תרבות אמריקה-ישראל, 92', 91'.

השתתפה בהצגות בתיאטרון הבימה: "מלך היהודים", "משרתם של שני אדונים" (קלאריסה), "זעקי ארץ אהובה" (לינדה), "האחיות רוזנוווייג" (טס גוד), "תעלולי סקפן" (זרבינט), "השושנה המקועקעת" (בסי).

יוסי טולדו - פוק/פילוסטרטוס

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 94'.

בתיאטרון בית לסינ השתתף בהצגה: "סיפורו של זרע" (הזרע).

בהבימה: "נ.ב. החתול שלך מת" (פרד גיבל), "ביקור הגברת הזקנה" (בשיתוף הקאמרי), (כרטיסן וצלם), "שלוש אחיות" (סוזנבאך), "תעלולי סקפן" (סקפן). משתתף בהצגת הבידור "רצח בסגנון חופשי".

שלמה טלובסקי - זיו, החרט

בוגר לימודי משחק בסמינר הקיבוצים 1989. השתתף בפסטיבל עכו 1989 בהצגה: "ג'קובו איש גולדוניה" (איוון פרודורה), "התרנגול" (התרנגול - חיליק מצליח). בתיאטרון הסמטה: "כוונות טובות" (דוד). בתיאטרון הבימה: "מראה מעל הגשר" (לואי), "הפיסיקאים" (יואה סוברס), "סולו" (מרקדו), "רעל ותחרה" (אוהרה), "חגיגת חורף" (גיסו של סמי), "מותו של סוכן" (סטנלי), "מלך היהודים" (דוד וולפסון), "זעקי ארץ אהובה" (ג'והנס פפוריס). בתיאטרון באר-שבע: "המתחזה" (ורמנדרו), "אשת האופה" (ברנבה). כמו כן שיחק בסרט: "מעבר לים".

גדי יגיל – ערב, האורג

שחקן ובדרן. כוכב להקת פיקוד צפון בשנת 1965. בשנות ה-70 גילם תפקידים ראשיים בהצגות בתיאטרון העממי: "נאסר א-דין", "אירמה לה דוס".

בתיאטרון הקאמרי: "עוץ לי גוץ לי". בתיאטרון לילדים ונוער: "סקפן". גילם עשרות תפקידים בתיאטרון ובטריטים.

העלה 3 תוכניות יחיד: "חיי כלב", "חיקיתי לך ארצי" ו"עובר ושב" בתיאטרון יובל. השתתף בסרטים: "השכונה שלנו", "כץ וקוסו", "נס בעיירה", "שוד הטלפונים הגדול", "יהלומים", "בלפר" ועוד.

הופיע בהצגה "אני לא רפופרט" (הכושי) בתיאטרון האידי הישראלי.

השתתף בתפקיד ראשי בסדרה הטלוויזיה "שכנים".

בתיאטרון באר-שבע (בשיתוף תיאטרון יובל) משתתף בהצגה "כסף קל" (הנרי פרקינס).

הוגו ירדן – פיף, החיט

בוגר מחזור ראשון בבית הספר למשחק בית-צבי. שיחק בתיאטרונים: האהל, תיאטרון העונות, בימות, חיפה.

משחק בתיאטרון באר-שבע מאז הקמתו, בין ההצגות בהן השתתף: "רופא בעל כורחו", "סיפור גן חיות", "הצל", "הלילה ה-12", "העולם שבו אנו חיים", "אנדורה", "ראש העיר הבא", "אביב מתעורר", "יונו והטווס", "המלך צבי", "השטן במוסקבה", "ברכה", "כותרת ראשית", "חלום ליל קיץ", "צריך פיאט בחיים", "אותו ואת בנו", "המתאבד", "הספר מסיביליה" (בארתולו), "אילוף הסוררת" (גרומיו), "תמונות צייד" (עצם), "רק בימי ראשון" (אילוט), "ברווז הפרא", "מותו של סוכן", "דודו של צ'רלי" (ספטיגיו), "הנפש הטובה מסצ'ואן", "קומדיה של טעויות", "טובת המולדת (ג'ון וייס), "הביצה" (ראפאר), "בורגנים" (פרצי'חין), "מפיסטו" (צאר), "מהומה רבה על לא דבאר" (דוגברי), "שלוש אחיות" (פיראפונט), "מירנדולינה" (המרקז מפורליפופולי), "כטוב בעיניכם" (קורין), "צידי המכשפות" (גיילס קורי), "הנסיכה והרועה" (אגראמור), "אנה פרנק" (מר דיסל), "ספור סתיו" (בוקה ליברו), "שוברים רגליים" (פרנקי סלוצ'י), "זינגר" (מילר/סר באזיל), "אם הבית" (הסבא), "יתוש בראש" (פראיון), "נוכלים ואוהבים" (בוניפס), "סוחרי התהילה" (מרטינו), "כסף קל" (ביל), "אשת האופה" (פאפה). בתיאטרון בית-לסין: "פילומנה".

חליפה נטור – פוח, מתקן המפוחים

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 91.

השתתף בהצגה "הערב וקדיים" (בעל בית הקפה), בפסטיבל עכו 91.

בתיאטרון הבימה: "פצפונת ואנטון" (שוטר/מורה), "קרב בין שחור וכלבים" (השחור), "לילות הדבש והאימה" (החתן), "הילד חולם" (שותת דם).

בתיאטרון החאן בשיתוף תיאטרון אלקסבה: "רומיאו ויוליה" (רומיאו).

בתיאטרון באר-שבע: "סיד" (פרו/פרופסור), "אשת האופה" (דומיניק).

נורמן עיסא – דמטריוס

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 92. השתתף בהצגות תיאטרון בית הגפן: "עלא אלדין", "בגדי המלך החדשים" ו"הליצן". בתיאטרון חיפה: בהצגת הילדים "עלי באבא ו-40 השודדים". בתיאטרון באר-שבע: "מעקב באפילה" (שמחה/כאמל), "נוכלים ואוהבים" (גיבט), "המתחזה" (אלונזו), "סיד" (מוריץ), "אשת האופה" (אספרי). השתתף בסרט הטלוויזיה – "רצח בים המלח". השתתף בסרט הקולנוע "שחקנים", משתתף בתוכנית ילדים בטלוויזיה החינוכית.

שרה פון-שוורצה - טיטניה/הפוליטה

בוגרת ביה"ס למשחק בית צבי '92. זוכת מילגת קרן שרת בשנים '93, '92, '91. בתיאטרון הספריה השתתפה בהצגה "אמא לא מרשה". בתיאטרון באר-שבע: "כולם היו בני" (לידיה לובי), "זינגר" (רובי גאילונס), "יתוש בראש" (אג'ני), "אהבה וזכרון (קטלין), "בית המלאכה" (סימון), "מחלת נעורים" (דזירה), "סיד" (קונראדי). השתתפה בסרט "ארץ חדשה".

אריאל פורמן - אגאוס

החל דרכו בתיאטרון החמאם ב"מגילה".

שיחק 5 שנים בתיאטרון אוהל: "ריצ'רד השלישי", "הצמא והרעב" ועוד. בשבע שנות משחק בתיאטרון הבימה השתתף בין היתר בהצגות: "פרגינט", "הכל יחסי", "משחק החלומות", "בן ערובה", "צוואתו של כלב". בתיאטרון לילדים ולנוער: "פלאוטוס", "בית ספר לשחקנים" ו"נחמן". בהפקות מסחריות שונות ביניהן: "גבירתי הנאוה" ו"אירמה לה דוס". בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: "הלילה ה-12", "אגדות מעירות וינה", "אופרת הקבצנים", "עקרונות הכתיבה", "קומדיה של טעויות", "טובת המולדת" "הביצה", "שם המשחק" (צמח), דון ז'ואן" (מסיה דימאנש), "מפיסטו", "מהומה רבה על לא דבר" (דון ג'ון), "כטוב בעיניכם", "ציד המכשפות" (הכומר סמואל פאריס), "הנסיכה והרועה", "אנה פרנק" (מר ואן-דאן) "כולם היו בני" (ד"ר ג'ים בייליס), "זינגר" (גאילונס), "יתוש בראש" (ד"ר פינאש) 'מ. בטרפליי" (מסייה טולון), "קייז ועשין" (ד"ר ביוקנו), "בית המלאכה" (מקס), "סוחרי התהילה" (מורין), "כסף קל" (דוונפורט), "אשת האופה" (המרקיז).

אשר צרפתי - תסאוס/אוברון

בתיאטרון הקאמרי השתתף בהצגות: "שלמה המלך ושלמאי הסנדלר" (אשר), "הביתה" (לני), "מקבת" (בנקו). הבימה: "מעבר לגבולין" (בירפלד), "ארתורו אוי" (ראג), "חתונת הדמים" (לאונרדו), "בחורים טובים" (גיספ), "חגיגת חורף" (סמי), "היפוליטוס" (תסאוס), "העלמה והמוות" (חרארדו אסקובר), "מקבת" (מקבת). בחאן: "ג'ונגל הכרך" (שלינק).

בצוותא: קאספר" (קאספר), "רוזנטה חוזר משדה הקרב" (רוזנטה).

בתיאטרון חיפה: "מטרמורפוזה" (החרק), "אגממנון" (אגממנון), "חשמלית ושמה תשוקה" (קובלסקי), "בן ערובה" (פאטריק).

בתיאטרון "יובל": "ילדים חורגים לאלוהים" (לידס).

בבית לסין: "סונטת קרויצר".

קן הפקות: "קוטש".

בין השנים '81-79' ניהל את תיאטרון המדרגות בו הפיק, ביים ושיחק: "מושבת העונשין" (קצין), "איש המרתף" (איש המרתף), "וויצק" (וויצק).

בקולנוע: "מבצע יהונתן", "אהבה אילמת", "מלכת הכביש", "כוכב השחר", "הפריצה הגדולה", "משה", "הלם קרב".

בטלוויזיה: "סיפוריה של באשה", "ילדי החוף", "דוד חסין".

לני שחף - הלנה

בוגרת הפקולטה לאמנויות של אוניברסיטת ת"א '94.

בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגה "המתחזה" (ביאטריס).

בשנים '87-82' השתתפה בהפקות התיאטרון הלאומי של ניירובי קניה.

רקדנים:

מיקי באש

רקד בלהקת בת-שבע 2. סולן בלהקת קול ודממה.
רקד בלהקת בריגיט פרז' בפריס. מופיע בלהקת זיצלנד שזכתה במקום הראשון בפסטיבל עכו.

תמיר גלעד

למד בסדנת המחול הקיבוצית בנהולה של יהודית ארנון.
בשנים '91-'92 הצטרף ללהקת המחול אנסמבל בת שבע ורקד בעבודות של דניאל עזרלו, איציק גילי, אוהד נהרין ואחרים.

השתתף כסולן ביצירות למבוגרים: "הפלחץ", "המעטפה" "אפקט הפרפר", "שלושה", "דג כלב" ואחרים.
וכן בהפקות לילדים: "אהבת שבע הבובות", "קרקס הפנטומימה של לוטה גוסטר".
לקח חלק בסדנא "טכניקות לאמפרוביזציה במחול" בסמינר הקבוצים בניהולו של אריה בורשטיין (93).
הופיע בתוכנית "הרמת מסך לכבוד פליני" ביצירה "רוקטגריגי" של גליה פרדקין (94).
עוסק בהוראת מחול מודרני ותנועה יצירתית ומעלה מופע מחול לילדים בהפקה פרטית.

רות מוינסטר

שרתה בלהקת חיל האויר.
בוגרת הסטודיו של ניתן נתיב '95.
זוכת מילגת קרן שרת '94.

סתיו פטר

החלה לרקוד בגיל 7. מגיל עשר עד גיל שבע-עשרה רקדה בלט קלאסי ומודרני בבת-דור, ת"א. בזמן שירותה הצבאי רקדה בסדנא של ניר בן-גל וליאת דרור, ולאחר השיחרור השתתפה משך שנה בתהליך ההפקה של "מערבולת התשוקה" בכוריאוגרפיה של ניר וליאת.
השתתפה בסדנאות כוריאוגרפיים של ג'וזף נאג' שהתקיימה בעמק בית-שאן, עם הכוריאוגרפית נעה דר.
השתתפה בשיעורים של רות זיו-אייל ובשיעורי הקונטאקט-אימפרוביזציה של אריה בורשטיין. סטודנטית לרפואה סינית.

רקדנים:

מיקי באש

רקד בלהקת בת-שבע 2. סולן בלהקת קול ודממה.
רקד בלהקת בריגיט פרז' בפריס. מופיע בלהקת זיצלנד שזכתה במקום הראשון בפסטיבל עכו.

תמיר גלעד

למד בסדנת המחול הקיבוצית בנהולה של יהודית ארנון.
בשנים '92-'91 הצטרף ללהקת המחול אנסמבל בת שבע ורקד בעבודות של דניאל עזרלו, איציק גילי, אוהד נהרין ואחרים.

השתתף כסולן ביצירות למבוגרים: "הפלחץ", "המעטפה" "אפקט הפרפר", "שלושה", "דג כלב" ואחרים.
וכן בהפקות לילדים: "אהבת שבע הבובות", "קרקס הפנטומימה של לוטה גוסטר".
לקח חלק בסדנא "טכניקות לאמפרוביזציה במחול" בסמינר הקבוצים בניהולו של אריה בורשטיין (93).
הופיע בתוכנית "הרמת מסך לכבוד פליני" ביצירה "רוקטגריגי" של גליה פרדקין (94).
עוסק בהוראת מחול מודרני ותנועה יצירתית ומעלה מופע מחול לילדים בהפקה פרטית.

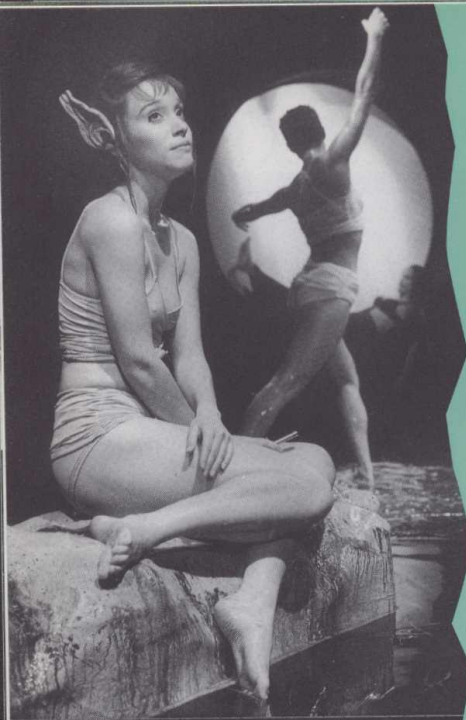
רות מוינסטר

שרתה בלהקת חיל האויר.
בוגרת הסטודיו של ניתן נתיב '95.
זוכת מילגת קרן שרת '94.

סתיו פטר

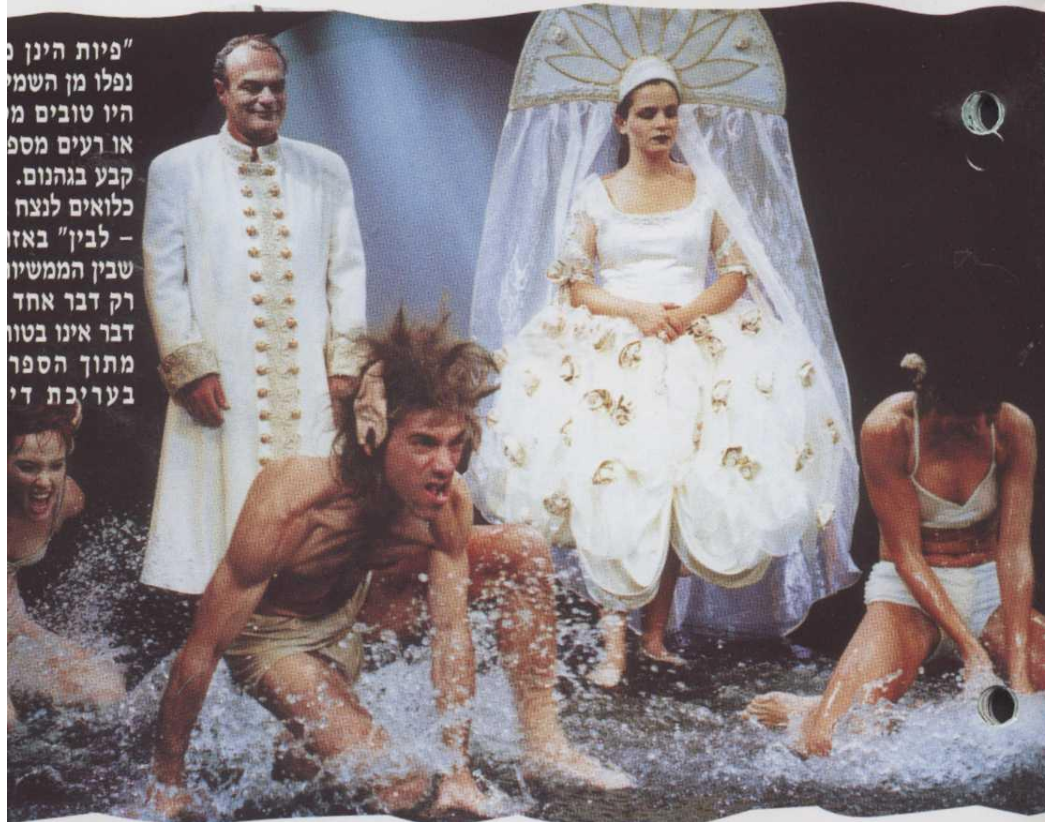
החלה לרקוד בגיל 7. מגיל עשר עד גיל שבע-עשרה רקדה בלט קלאסי ומודרני בבת-דור, ת"א. בזמן שירותה הצבאי רקדה בסדנא של ניר בן-גל וליאת דרור, ולאחר השיחרור השתתפה משך שנה בתהליך ההפקה של "מערבולת התשוקה" בכוריאוגרפיה של ניר וליאת.
השתתפה בסדנאות כוריאוגרפיים של ג'וזף נאג' שהתקיימה בעמק בית-שאן, עם הכוריאוגרפית נעה דר.
השתתפה בשיעורים של רות זיו-אייל ובשיעורי הקונטאקט-אימפרוביזציה של אריה בורשטיין. סטודנטית לרפואה סינית.

"פיות הינן ס
נפלו מן השמי
היו טובים מ
או רעים מספ
קבע בגהנום.
כלואים לנצח
- לבין" באז
שבין הממשיו
רק דבר אחד
דבר אינו בטו
מתוך הספר
בעריכת די

BOARD OF DIRECTORS

PROF. DAN MEIRSTEIN - CHAIRMAN
RAYMONDE ABARGAIL
DR. MARINA WOLFSON
MOSHE ZILBERMAN
AHARON YADLIN
SARA LISOVSKY
MARGALIT STENDER
RAFI FRIEDMAN
DR. NISSIM KAZAZ
PROF. BRACHA RAGER

ARTISTIC & GENERAL DIRECTOR - GADI ROL
ADMINISTRATIVE DIRECTOR - YEHUDA EINAN
COMPTROLLER - ITZIK AVIATAR
ASSOCIATE DIRECTOR - IDO RIKLIN
DRAMATURGE - DORI PARNES

ADMINISTRATION:

THEATRE SECRETARY - NAOMI ALTER
MARKETING - DAFNA HURVITZ
PUBLIC RELATIONS - DALIA ROSENFELD
PERSONNEL - CAROL BEN-YOSSEF
BOX OFFICE MANAGER - LIORA OREN
CASHIERS - VERED MEIR/ADI LEVRON
TYPIST - AMIRA AGAM
ACCOUNTS MANAGER - JUDITH SHEMESH
PRODUCTION MANAGER - YOAV MAHARABANI
TECHNICAL MANAGER - AVI KUBANI
SHOW MANAGERS - SHLOMO LASRI/ITZIK KRISPIN
BUYER - OSHRI ORENSTEIN
PROPERTY & PROPS MAINTAINENCE - DROR YUVAL
MAINTAINENCE: MARK PEVZNER/YIGAL KOPLIN

TECHNICAL CREW:

ARIEH LUTSATO/MOTTI BARHUM/YORAM ELI/OREN
HAZAN/ELI AZULAI/RONI BELKER
CHIEF STAGE MANAGERS: MOSHE HAREL/ELIYOSEPHI
STAGE MANAGER: ELI ATIAH
ELECTRICIANS: YITZHAK DAVID-ZAADEH/MARIO
LERMAN/SHMUEL MOR/SHIMON ZARHI/ OFHIR
SAPIR/YANIV DRUKER
SOUND: DROR KATZ/HAI COHEN
WARDROBE: ZIONA LEVY
DRESSERS: SUZY COHEN/LANA COHEN/MIRI ASAYAG
WIGS: RAISA PODOLOVA
SEWING WORKSHOP: MOSHE MILSHTAIN

THE THEATRE IS SUPPORTED BY:
THE MINISTRY OF EDUCATION AND CULTURE.
THE BEER SHEVA MUNICIPALITY.
AMERICA ISRAEL CULTURAL FOUNDATION

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE
ZALMAN SHAZAR BLVD.
BEER SHEVA 84418, ISRAEL.
TEL: 07-230820 FAX: 07-237705

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM

BY: WILLIAM SHAKESPEARE

TRANSLATED BY: T.CARMI

DIRECTED BY: SHAHAR SEGAL

SET DESIGNED BY: EVA GRONOWITZ

COSTUMES DESIGNED BY: DIDI GOLAN

MUSIC BY: ARKADY DUCHIN

LIGHTING BY: HANNI VARDI

CHOREOGRAPHY BY: ARYE BURSZTYN

VOICE AND DIALOGUE: NOGA YETOMI-RAVIV

MUSICAL DIRECTOR: AVNER KENNER

SHOW MANAGER: ITZIK KRISPIN

PRODUCTION MANAGER: YOAV MAHARABANI

TECHNICAL MANAGER: AVI KUBANI

ASSISTANT DIRECTOR: RUTI EFEN/RONI ELDEA

STAGE MANAGER: ELI ATIA

BUYER: OSHRI ORENSTEIN

SOUND: DROR KATZ/HAI COHEN

MAINTAINENCE: DROR YUVAL

PRODUCTION OPERATOR: SHMUEL MOR/

YITZHAK DAVID-ZAADEH

DRESSERS: SUZI COHN/MIRI ASAYAG/ILANA COHEN

SET DESIGNER ASSISTANTS: ODED FRIEDMAN

COSTUME DESIGNER ASSISTANT: ILANA BEN-ARI

STAGE ACCESSORIES: ELI AZULAI/RONI BELKER

COSTUMES TAILORS: MICHALA OVED/LILI TAL

MENS COSTUMES TAILOR: UZI FASHION

HATS: IRENA WIENBERG

WIGS: RAISA PODOLOVA

GRAPHIC DESIGN: ELDAR ZEEV

PRINTING PRODUCTION: NATIV PRODUCTIONS

PHOTOGRAPHY: HARAMATI/DORIT RADAT

SET BUILDING: ITZIK NOFAR

POOL: AGAM CO.

PROGRAM LAYOUT AND PRODUCTION: DALIA ROSENFELD

THE CAST (IN ORDER OF APPEARANCE):

PUCK/PHILOSTRATE	- YOSHI TOLEDO
THESEUS/OBERON	- ASHER TSARFATI
HIPPOLYTA/TITANIA	- SARAH VON SCHWARZE
EGEUS	- ARIEL FORMAN
DEMETRIUS	- NORMAN ISSA
LYSANDER	- LIOR ASHKENAZI
HERMIA	- SARIT VINOGRAD
HELENA	- LANI SHAHAFF
QUINCE, A CARPENTER	- ERAN BEN-ZEEV
SNUG, A JOINER	- SHLOMO TARLOVSKY
FLUTE, A BELLOWS-MENDER	- KHALIFHA NATUR
STARVELING, A TAILOR	- HUGO YARDEN
SNOUT, A TINKER	- LUPO BERKOVITCH
BOTTOM, A WEAVER	- GADI YAGIL

DANCERS:

MICHAEL BASH, TAMIR GILAD, RUTH MOINESTER,
STAV PETER.

MUSICIANS:

AVNER KENNER/ILAN SCHASS, DANA BEN DAVID,
ZINA SOHOBOK.